

РЕШЕНИЕ

№ 920

гр. София, 14.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 23.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Макрина Л Христова, като разгледа дело номер **1654** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на **чл. 27, ал. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС)**, във връзка с **чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК)**.

Образувано е по жалба, подадена от [фирма] срещу Решение на началника на Митница Столична № РВА-5800-250 /32-116391/ от 01.10.2014 г., потвърдено с Решение № Р-9 /32-8777/ от 16.01.2015 г. на директора на Агенция Митници, с което на основание **чл. 129, ал. 3 от ДОПК**, вр. **чл. 27, ал. 3 от ЗАДС** е възстановил акциз на дружеството в размер на 217 750.00 лева, в частта, в която е определено възстановяването му ведно със законната лихва, считано от 01.09.2012 г. до окончателното плащане /и съставлява отказ за възстановяване на законна лихва за периода от 01.04.2010 – 31.08.2012 г. в размер на 54433,99 лв./.

В жалбата се посочва, че неправилно е определена началната дата за изчисляване на дължимата лихва - 01.09.2012 г., вместо правилната - 01.04.2010 г. и оттам сумата за възстановяване за лихви според жалбоподателя за посочения период би следвало да бъде 54433,99 лв. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. Ю. С., който претендира отмяна на оспореното решение в частта за определяне на началната дата на дължимата законна лихва, по съображения изложени в представени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на разноските по делото представляващи заплатена държавна такса.

Ответникът – директора на Агенция "Митници", чрез процесуалният си представител юрк. Е. Д., изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни доводи за

законосъобразност на оспореното решение се излагат в писмени бележки по делото. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

На 04.07.2012 г., [фирма] е подало в митница Столична Искане с вх. № И47-0084, с което на основание чл. 27, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) е поискало да му бъде възстановен подлежащ на възстановяване акциз за унищожени под митнически контрол тютюневи изделия. Под № 1 в искането за възстановяване е посочен акциз в размер на 217 750.00 лева за тютюн за пушене.

С Решение № 9700-0185 от 02.08.2012 г., началникът на митница Столична е отказал възстановяване на акциз за процесното количество тютюн. Актът с обжалван по реда на чл. 27, ал. 4 от ЗАДС пред директора на Агенция „Митници“, който с Решение № 566 от 29.10.2012 г. е потвърдил постановения отказ. С влязло в сила Решение № 5722 от 30.08.2014 г. на Административен съд София - град (АССГ), постановено по адм. дело № 1546/2012 г., оставено в сила с Решение № 10052 от 17.07.2014 г. на Върховен административен съд (ВАС), е отменено Решение № 9700-0185 от 02.08.2012 г. на началника на митница Столична, в частта, с която е отказано възстановяване на акциз по Искане вх. № 147-0084/04.07.2012 г. за тютюн за пушене - 67 000 броя опаковки, облепени с бандерол с изтекъл срок на валидност. Преписката е изпратена на началника на митница Столична за издаване на решение, с което по цитираното искане да постанови възстановяване на акциз в размер на 217750.00 лева.

С молба вх. № И47-0084 от 22.08.2014 г., дружеството с заявило претенции да му бъде възстановен акциза в размер на 217 750.00 лева, заедно със законната лихва, считано от 01.04.2010 г.

С Решение № РВА-5800-250 от 01.10.2014 г., началникът на митница Столична е възстановил акциз на дружеството в размер на 217 750.00 лева, ведно с законната лихва, съгласно чл. 129, ал. 5 и ал. 6 от ДОПК. Решението е обжалвано по административен ред и е потвърдено с Решение № Р-9-32-8777 от 16.01.2015 г. на директора на Агенция „Митници“.

Предметът на настоящото дело е определянето на началния момент на изплащането на лихвата по вече възстановен акциз. Претендира се законна лихва за периода от 01.04.2010 – 01.09.2012 г., в размер на 54 433,00 лева.

По делото са приети доказателствата, представени от жалбоподателя и тези, представени с административната преписка.

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 5 ДОПК от надлежна страна и е процесуално допустима, тъй като е подадена срещу частта, в която решението съставлява отказ за възстановяване на законна лихва за периода от 01.04.2010 – 31.08.2012 г. в размер на 54433,99 лв. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 27, ал. 4 ЗАДС. Решението за възстановяване на акциз е издадено от началника на Митница Столична, който е компетентен орган, по смисъла на чл. 27, ал. 3, вр. ал. 2 ЗАДС. Това решение е оспорено по административен ред – чл. 156 от ДОПК и е потвърдено от Директора на Агенция Митници.

Съгласно чл. 27, ал. 1 ЗАДС недължимо платен или подлежащ на възстановяване акциз се възстановява или прихваща за погасяване на изискуеми публични задължения на лицето, събирани от Агенция "Митници", въз основа на писмено

искане или по инициатива на митническите органи. Искането по ал. 1 се подава до началника на митницата по седалището на лицето или по местонахождението на данъчния склад в случаите, когато лицето е лицензиран складодържател, или до компетентното митническо учреждение, издало удостоверение за регистрация. Към искането се прилагат и документите, определени с правилника за прилагане на закона (ал. 2 на чл. 27 ЗАДС). Всящността на искането се приема, че е от датата на депозирането му - както всяко друго искане, жалба, искова молба, подадена по реда на АПК или ГПК, а не от датата на отстраняване на нередовностите или още по малко - при кумулативно изпълнение на условията, относно изтичане на срока за произнасяне на началника на митницата, за обжалване на решението за доброволно плащане.

По поставения от жалбоподателя правен въпрос за възстановяване на акциза с лихвата, настоящият съдебен състав приема, че приложение следва да намери разпоредбата на чл. 129, ал. 6 ДОПК. Преценката, относно дължимостта на лихвата и началния момент, следва да бъде извършена според правилата на чл. 129, ал. 6 ДОПК, доколкото в специалния закон – чл. 27 ЗАДС, липсва изрична уредба в тази насока. Касае се за непълнота на специалния нормативен акт, поради което и на основание чл. 46, ал. 2 ЗНА е приложим реда по чл. 128-130 ДОПК, относно възстановяване и прихващане на недължимо платени или събрани суми за данъци, вкл. акциз - чл. 162, ал. 2, т. 1 ДОПК. В този смисъл - решение № 12321 от 18.11.2015 г. по адм. д. № 6240/2015 г., II отд. на ВАС. В решение № 10280/03.08.2009 г. по адм. д. № 725/2009 г., I отд. на ВАС, също се приема субсидиарно приложение на чл. 129, ал. 6 ДОПК при възстановяване на акциз. Съгласно разпоредбата на чл. 129, ал. 6 ДОПК, недължимо внесени или събрани суми, с изключение на задължителни осигурителни вноски, се връщат със законната лихва за изтеклия период, когато са внесени или събрани въз основа на акт на орган по приходите. В останалите случаи, сумите се връщат със законната лихва от деня, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на ал. 1 – 4, т. е. регламентирани са две хипотези, с оглед различния момент, от който се дължи законната лихва, като критерия е именно дали внасянето или събиране на недължимите суми е въз основа на акт на органа по приходите или не.

Нормата на чл. 27 от ЗАДС въвежда две хипотези, при които за данъчнозадължените лица възниква право за възстановяване на акциз - наличието на недължимо платен или наличието на подлежащ на възстановяване акциз. В случая не е налице недължимо платен акциз, а е налице хипотезата на подлежащ на възстановяване акциз.

Тютюнът за пушене е акцизна стока по смисъла на чл. 2, т. 2 от ЗАДС. Безспорно е установено, че за процесния тютюн, дружеството е заплатило акциз. Същият е облепен с бандерол с изтекъл срок на валидност, емисия 2009 г. Съгласно чл. 4, т. 7 от ЗАДС „бандерол” е държавна ценна книга, която доказва внасянето на дължимия акциз за освободените за потребление акцизни стоки, закупува се от Министерството на финансите и не може да бъде предмет на последваща сделка. Съгласно разпоредбата на чл. 20, ал.1 от ЗАДС, задължението за заплащане на акциз възниква от датата на освобождаване на акцизните стоки за потребление. В мотивите на Решение № 5722 от 30.08.2014 г., АССГ е приел, че акцизните стоки, които са облепени с бандерол са освободени за потребление по смисъла на чл. 20, ал. 2, т. 6 от ЗАДС /стр. 6 от решението - ред 26/. Предвид факта, че безспорно процесните акцизни стоки са облепени с бандерол и предвид определението за бандерол, дадено в чл. 4, т. 7 от ЗАДС, правилен и обоснован е извода, че процесният тютюн е освободена за потребление акцизна стока, поради което въз основа на закона, за

данъчнозадълженото лице е възникнало задължение за заплащане на акциз.

Предвид извършеното унищожаване на процесната стока под контрола на митническите органи, за която с съставен Протокол № 859/07.06.2012 г. и наличието на влязъл в сила съдебен акт, в диспозитива на който е записано, че началникът на митница Столична следва да издаде акт, с който на дружеството да бъде възстановен акциз в размер на 217 750,00 лева, началникът на митница Столична е постановил решение, с което по искане на [фирма] с вх. № И47-0084/04.07.2012 г. е възстановил акциз в размер на 217 750,00 лева, ведно с лихвите, считано от 01.09.2012 г.

Безспорно е, е тютюнът за пушене е акцизна стока по смисъла на чл. 2, т. 2 от ЗАДС, съгласно който на облагане с акциз подлежат тютюневите изделия. В раздел II на ЗАДС „Тютюневи изделия“ изчерпателно са описани видовете изделия, в т.ч. и тютюна за пушене, съгласно чл. 12 от ЗАДС. В разпоредбите на ЗАДС са регламентирани както кръга данъчнозадължени лица, така и момента на възникване на облагане с акциз и задължението за заплащане на същия. Няма спор, че жалбоподателят е данъчнозадължено лице и че за процесния тютюн дължи заплащане на акциз. В този смисъл, твърденията на жалбоподателя, че заплащането на акциза въз основа на законови разпоредби, ще се окаже не само безпредметно, но и „изключително вредно“ са неоснователни. Плащането на дължим към държавният бюджет акциз, не може да се приравнява с нанасянето на вреда. Тези доводи са лишени от правна аргументация. Твърдението за нанасяне на вреда при заплащането на акциз въз основа на законови разпоредби е лишено от всякаква правна логика. Неоснователни за исканията на жалбоподателя, за прилагане разпоредбите на ЗЗД. Същите не могат на намерят приложение в настоящото дело.

Необосновани са твърденията, че акциз и лихва следва да се възстанови, респ. плати от деня, в който влиза в сила забраната за реализация на вътрешния пазар на стоки, облепени със стар образец на бандерол, въведена със Заповед № ЗМФ-1624/14.12.2009 г. на министъра на финансите.

Неправилни са доводите, че с влизане в сила на забраната за реализация на тютюн за пушене, облепен със стар бандерол след 31.03.2010 г., съгласно Заповед № ЗМФ-1624/14.12.2009 г. на министъра на финансите, дружеството търпи загуби, които следва да бъдат обезщетени от митническата администрация. В Заповедта, издадена през месец декември 2009 г. е указан срок, в който лицата следва да реализират акцизните стоки, облепен със стария образец на бандерол. Лицата следва да организират така търговските си дела, че да реализират наличните им стоки, облепени с бандерол емисия 2009 г. в указания в заповедта на министъра на финансите срок. Важно е да се вземе предвид и обстоятелството, че ежегодно министърът на финансите утвърждава образец на бандерол, като се указва срок, в който могат да се реализират на пазара стоките, облепени със стар образец на бандерол. Предвид тези обстоятелства, не може да се сподели твърдението на жалбоподателя за нарушени правни очаквания. Тютюнът за пушене е акцизна стока и за нея дружеството, в съответствие с законовите разпоредби, е заплатило акциз, съгласно действащата към момента акцизна ставка. Пропускът на търговеца да реализира стоките преди влизане в сила на забраната за реализация на вътрешния пазар на стоки, облепени с бандерол, утвърден със Заповед № ЗМФ-1785 от 19.11.2008 г. не може да се обвърже със задължение на митническата администрация да обезщети дружеството за претърпените загуби.

С Решение № РВА-5800-250 от 01.10.2014 г., началникът на митница Столична е

възстановил акциз на дружеството в размер на 217 750,00 лева, ведно със законната лихва. Лихвата има обезщетителна функция и нейната дължимост произтича от принципа на справедливостта, който изисква данъчнозадълженият субект да бъде компенсиран за времето, през което е бил лишен от ползването на паричните средства. Необосновано е твърдението на жалбоподателя, че е лишен от митническата администрация от възможността да ползва средства, заплатени от него за акциз. Задължението за заплащане на акциз за [фирма] е възникнало въз основа на закона. Впоследствие, при наличието на предвидени в ЗАДС предпоставки - унищожаване на тютюна под митнически контрол, за жалбоподателя е възникнало правото за възстановяване на акциз. Именно във връзка с унищожаването на процесната стока, за което е съставен Протокол № 859/07.06.2012 г., жалбоподателят е подал Искане с вх. № И47-0084/04.07.2012 г. за възстановяване на акциз за унищожени под митнически контрол тютюневи изделия. Съгласно нормата на чл. 27 от ЗАДС, началникът на митницата по искане на лицето, издава акт с който възстановява или прихваща подлежащ на възстановяване акциз, като ал. 3 на също член посочва, че произнасянето на компетентния орган следва да се извърши в 30-дневен срок от подаване на искането. Чл. 27, ал. 5 от ЗАДС сочи, че акцизът се възстановява в 14-дневен срок от влизане в сила на акта за възстановяване. Предвид разпоредбата на чл. 27 от ЗАДС, акцизът се възстановява/прихваща, без за сумата да се дължи лихва за забава. Едва след изтичане на срока по ал. 5 на чл. 27 от ЗАДС, административният орган се приел, че е изпаднал в забава, поради това в обжалвания административен акт правилно е възприето, че на дружеството се дължи лихва върху сумата на възстановения акциз, считано от 01.09.2012 г. - деня, в който съгласно чл. 27, ал. 5 от ЗАДС следва да се възстанови акциза.

Неоснователни са твърденията на дружеството за наличие на основание за заплащане на законна лихва върху сумата на възстановения акциз, считано от 01.04.2010 г. Обосновава се с Решение по дело С-565/11 на Съда на Европейския съюз. СЕС е разгледал казус, свързан със събиране на данъци в нарушение на правото на Съюза и е приел че данъчнозадълженото лице не следва да се лиши от възможността да получи подходящо обезщетение за причинената от недължимо плащане на данъка загуба. В случая, жалбоподателят не обосновава твърдения относно отсъствието на основание за възникване на задължение за заплащане на акциз. Жалбоподателят съвсем неоснователно твърди, че акцизът с бил недължимо платен. Тези твърдения изцяло се опровергават от фактите и доказателствата по делото. В този смисъл са изложени мотиви и в Решение № 5722 от 30.08.2013 г., потвърдено с Решение № 10052 от 17.07.2014 г. на ВАС. Налице е освободена за потребление акцизна стока, за която е заплатен дължимият акциз.

На основание изложеното, жалбата е неоснователна и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ. Поради своевременно направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът следва да осъди жалбоподателя да заплати на ответника сумата от 2163,02 лева, съобразно

материалния интерес.

Поради което и на основание **чл. 160, ал. 2 ДОПК**, Административен съд София - град, Първо отделение, 21 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] против Решение на началника на Митница Столична № РВА-5800-250 /32-116391/ от 01.10.2014 г., потвърдено с Решение № Р-9 /32-8777/ от 16.01.2015 г. на директора на Агенция Митници, с което е възстановен акциз на дружеството в размер на 217 750.00 лева, в частта, в която е определено възстановяването му ведно със законната лихва, считано от 01.09.2012 г. до окончателното плащане /и съставлява отказ за възстановяване на законна лихва за периода от 01.04.2010 – 31.08.2012 г. в размер на 54433,99 лв./.

ОСЪЖДА [фирма] **ДА ЗАПЛАТИ** по бюджета на Агенция Митници, сумата от 2163,02 /две хиляди сто шестдесет и три лева и две стотинки/ лева за разноски.

***РЕШЕНИЕТО** може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.*

СЪДИЯ: